

โลกใหม่

ศุภวิทย์ เทียรทอง

ฉันรู้สึกตัวเองว่าร่างกำลังลอยแคว้งคว้างทุกอย่างก้าวที่เหยียบไปข้างหน้า คือความว่างเปล่า
ประสาทสัมผัสทุกส่วนมีอาจรับรู้ความรู้สึกได้ตามที่ใจปรารถนา ฉันกำลังเดินไปสู่โลกใหม่
โลกที่มีอาจสัมผัสได้ด้วยความรู้สึก นอกจากความนึกคิดและการรับรู้เท่านั้น

ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกใหม่นี้ ดำเนินไปอย่างมีแบบแผนผิดกับโลกที่ฉันผ่านกันอยู่อย่างลิบลับ พฤติกรรม
กับความจริงใจ วิ่งคู่กันไปอย่างไม่หยุดยั้งเหมือนกลางวันคู่กับกลางคืน นี่คือการเปลี่ยนแปลงอันแสน
มหัศจรรย์ ที่ฉันเพิ่งได้สัมผัส

กับหนังสือ 2-3 เล่มที่ฉันได้อ่านเมื่อสักครู่ อาจเน้นได้เป็นอย่างดีว่าความจริงใจของคนในที่นี้มีเหลือ
เพื่อ เหลือเพื่อจนเกินพอ ฉันพลิกหนังสือเล่มแรกซึ่งเป็นหนังสือแจกเป็นที่ระลึกเนื่องในงานศพ เพียง
แค่หน้าแรกที่ภรรยาเขียนรำลึกถึงผู้ตาย ก็ทำให้ฉันมีความรู้สึกตื่นเต้นในหัวใจนักหนา

แต่ ราชิต สามีคนแรกของฉัน

ฉันเขียนถึงเธอ เพราะอยากระบายอะไร ๆ ในใจออกมาบ้าง ตลอดเวลาที่เรายู่ด้วยกันมา
14 ปี จนกระทั่งเธอตายจาก ฉันไม่เคยมีความสุขเลยแม้สักนิดเดียว เธออาจคิดว่าเธอ
ได้ฉันมาเป็นภรรยาเพราะเธอชอบฉันด้วยเงิน ทุกสิ่งทุกอย่างภายในบ้าน เธอเท่านั้นเป็นผู้
มีสิทธิ์ ฉันซึ่งเป็นภรรยาของเธอ เป็นเพียงแต่ผู้รับฟังและปฏิบัติตาม สิทธิ์, ศักดิ์ศรีของ
ความเป็นภรรยาที่ฉันจะพึงมี ฉันไม่เคยได้รับ ตลอด 14 ปีฉันได้แต่ปวดร้าวและระบมใน
หัวอก เธอจะไปประจำตำบลไหน มีเมียน้อยเก็บไว้กี่คน ฉันก็ไม่มีสิทธิ์จะไปทักทวงเธอ

นอกจากเก็บเอาความชื่นชมเอาไว้ และดูเหมือนโชคจะเข้าข้างฉันอยู่บ้าง - เมื่อเธอมาด่วน
ตายเสียตอนนั้น ฉันเองรวันเหล่านี้นานนักหนา นับแต่ฉันจะได้เป็นอิสระเสียที่ ราชิต
กะถ้าชาติหน้ามึงจริงเราอย่าได้พบกันอีกเลย

จาก

นิภา

ภริยาที่กินน้ำได้ตลอดของเธอตลอดเวลา

ฉันก้าวไปเรื่อย ๆ ก้าวไปกับความแค้นกว้างทุกขณะจิต ความรู้สึกอันยิ่งอัสสนอยู่ในสมองของฉัน
อย่างหนักหน่วง การเปรียบเทียบกันระหว่างความดีกับความชั่วและระหว่างความจริงใจกับการแสสร้ง
กำลังแข่งขันเพื่อผลลงเอยแพ้, ชนะ อันใดอันหนึ่ง แล้วข้าวงสังคมประเภทซุบซิบจากหน้าหนังสือพิมพ์ราย
วัน ก็ผ่านตาฉันเป็นอันดับถัดมา

“ข้าวงสังคมโยวันนั้นเริ่มด้วย ขอแสดงความยินดีกับสมิพลอยแห่งวัดร้อยบุญหนึ่งบาป ที่มีสกาไปทำ
เสนหิยาแผดกันวันละมากหลาย จะปลูกตึกชอรถยนต์เมื่อไหร่อย่าลืมบอก “กระซู่” ด้วยหลวงพี่...กราย
ไปแถวสารขันธ์สคว์วันก่อน เห็น ชลดา ดอกไม้ทอง นักศึกษาสาวสวยแห่งมหาวิทยาลัยมีชื่อซุบ
ไปแยะเห็นบ่นว่าวัดลูกครั้งที่ 3 น้ออันเปลี่ยเหลื่อหลาย...ภาวนา ดาราทอง รองนางงามชายแบ่งน้ำ
โพนมาทางโทรศัพท์ถึงกระซู่เข้าวานนี้ บ่นเสียอกเสียใจที่ไม่ติดอันดับ อนุทาน ร.ม.ค. ไม่เป็นไรอีหนู
ร.ม.ค. ยังมีอีกหลายกระทรวงหรือจะเอาอธิบดีก็ยังไหว.....นัยว่า ลินดา สำหรับ นักร้องดาวเด่นแห่ง
ซุเปอร์เซกส์ในทศลับจะโชว์ทางเกนไนที่เพิ่งได้Spon sor มาสด ๆ ร้อน ๆ คนกลางคืนคงได้ไฮก ๆ ไป
ตาม ๆ กัน...คุณหญิงเนื้อทอง ย้มย่องผ่องใสวันส่งลูกชายคนโต บรรลัยเลิศ บินไปเป็นหัวหน้าแก๊งค์โจร
ที่ลอสแอนเจลิส ขอให้ไปดีมาไม่ดีไปเป็นผียู่เมกัน...สุดท้ายขอแสดงความยินดีกับท่านรัฐมนตรีบุญทุ้ม
ณ ราชทูต ที่ได้รับเกียรติเป็นเสือนอนกินของบริษัทค้าเลือดชายเนื้อ จำกัด นับเป็นบริษัทที่ 12

“กระซู่”

มันเป็นสำนักเกือบจะสุดท้าย เมื่อฉันหยิบเอาหนังสืออนุสรณ์เนื่องในความสำเร็จของนักศึกษามหาวิทยาลัย แห่ง
หนึ่ง มาบันทึก เพื่อที่จะฝากคุณเฝ้าหาบางสิ่งบางอย่างภายใน

“ทัศน์ บัณฑิตหนุ่มหนุ่มงาม Entranec เข้ามหาวิทยาลัยด้วยความพลุก อาศัยที่เป็นคนกะล่อนทัศน์
จึงมีเพื่อนฝูงเยอะแยะแม้ทัศน์จะเป็นเสือผู้หญิง แต่ก็มีความรักแท้ให้ใครคนหนึ่งจนมีพยานรักถึง 2 พระ
หน่อ กิจกรรมส่วนรวมทัศน์เคยมาก แต่ถ้าเป็นกิจกรรมเข้าจังหวะหรือ จั๊วเพ จั๊วไฟ ขอให้บอกทัศน์
เถอะ การเรียนในปีสุดท้ายทัศน์ลูกผีลูกคนเหลือเกิน อาศัยที่มีสายตายาวและเคียวฝืนเก่ง ทัศน์จึงผ่าน
มาได้ชนิดที่เรียกว่าเส้นยาแดงผ่าสิบหก”

และฉันก็ได้พบแล้ว พบกับสิ่งที่ฉันแสวงหามาชั่วชีวิต พฤติกรรมกับความจริงใจที่วิ่งคู่กันไป
แต่เสียดายเหลือเกินสิ่งเหล่านี้ฉันก็เพียงแต่ได้พบ, ได้จับต้องแต่แล้วก็หลุดลอยห่างออกไป อยาก
จะถามใครสักคนว่าจะมีบ้างไหม ในโลกแห่งความเป็นจริง ที่ฉันจะได้พบสิ่งสองสิ่งนี้วิ่งคู่กัน
ไป คำตอบที่ได้รับก็คงตรงกับที่ฉันได้คาดคิดเอาไว้ว่า “ไม่มีทาง” พฤติกรรมกับความจริงใจ
ในโลกแห่งความเป็นจริง จะวิ่งสวนทางกันตลอดเวลา และจะเป็นเช่นนั้นนิรันดร์